

OPIKELIJAN SUUSTA

Sain opiskelupaikan Helsingin yliopiston teologisesta tiedekunnasta kirjoittamalla keväällä 2013 uskonnon ylioppilaskirjoituksista täydet pisteet. Opiskelut aloitin syksyllä 2015 suorittuani varusmiespalvelukseni. Olin päätenyt teologian opiskeluun lukiossa, joskin olin tuntenut siihen suurta kiinnostusta jo rippikouluiässä. Pohdin muitakin aloja, mutta lopulta ratkaisuuni vaikutti kokemus teologisesta kutsumuksesta. Ja voisihan teologiasta olla iankaikkista hyötyä.

Rippikoulun käytyäni liityin mukaan Sley'n toimintaan. Teologisen kiinnostuksen siemenet kylvettiin tuolloin nuorten raamattupiirissä. Muutenkin toimin Porin Sleyllä aktiivisesti, ja Porin Sley'n silloisella papilla Juhana Tarvaisella on ollut suuri vaikutus näkemykseeni siitä, mitä papin työ todella on.

Helsinki ei ollut itsestään selvä opiskelupaikka. Akateemiseen teologiseen kiinnostukseeni vaikuttivat Åbo Akademin VT:n eksegetiikan professori Antti Laaton ja lehtori Pekka Lindqvistin luennot, joten harkitsin myös Åbo Akademiassa opiskelua.

Yliopisto-opiskelu sopii minulle hyvin, ja olen suorittanut opintoja kiitettävää tahtia. Varsinkin kieliopinnot kiinnostavat, ja saankin klassisten kielten peruskurssit suoritettua ensimmäisenä vuonna. Tältä pohjalta pääaineekseni valikoitunee eksegetiikka.

Aloin käydä STI:llä heti aloitettuani opiskelut. Sittenmin päädyin mukaan STI:n opiskelijaneuvostoonkin. Kävin opiskelutovereineni STI:n luennoilla. Erityisesti eksegetiikassa arvostan STI:n opetusta. Raamattua on tutkittava kokonaisuutena. Sitä ei voi repiä riekaleiksi ja katsoa, mitä se on syönyt. Eihän biologikaan ensin preparoi tutkittavaa eläintä ja sitten julista, ettei se ole elävä.

Kriittisen ajattelun kannalta on tärkeää tuoda keskusteluun erilaisia metodeja ja tuloksia ja kritisoida vallitsevia metodeja. Raamatullisen kristinuskon älyllinen perusteleminen on nykyisessä ympäristössä yhä tärkeämpää. Modernissa tutkimuksessa kysymys vaikkapa Israelin kuningaskunnan monoteismistä on kyseenalaistettu. Tämä johtaa sinänsä kiinnostavaan akateemiseen keskusteluun, vaikka kumpaakaan e voida sinänsä ”todistaa”. Kirjallisena lähteenä Raamattua ei kuitenkaan voi ohittaa sen enempää kuin mitään muutakaan kirjoitusta edes historiallisessa tutkimuksessa teologiasta puhumattakaan. On pidettävä kiinni kristillisen opetuksen sisäisestä johdonmukaisuudesta ja vastattava maallisen ympäristön haasteeseen. Mielestäni STI tarjoaa raamatullisen kristinuskon työkaluja tähänkin.

Jussi T. Seppälä, teol. yo